

Csordás László 1988. április 19-én született Eszenyben. Jelenleg az UNE 5. évfolyamos magyar szakos hallgatója. Érdeklődési körébe tartozik a kortárs irodalomtörténet, műfordításmélete, költészetesztétika és olvasásszociológia.

Lapunknál műfordításokkal és versekkel jelentkezett.

CSORDÁS LÁSZLÓ

A motel-ágyon...

(Vogelweide-parafrázis)

*A motel-ágyon
hárman párban,
ahol szépen fészket raktunk
egy privát áron...
Pikáns pózban
a vaságy megtört alattunk,
s falon túl, a park bokrán,
tibiri támtám,
nekünk szólt a csalogány!*

*Mikor indultam
ki elébük,
galambjaim vártak már ott!
Mikor megfogtam
kecses keblük,
oh, e szív hogy dobogott!
Csókoltam-e? Ott izibé',
tibiri támtám
ajkam meg is fájdukt bele!*

*Megérkeztünk... Ők
ruha nélkül...
Agyam puha ágyat vetett!
És léptem kettőt...
Tudtam belül...*

*Elmondani nem is lehet!
A vaságy tudná tán csak,
tibiri támtám
mit éreztek ölem alatt!*

*Nem tudhatja más
titkos tettünk, –
elszégelném magam, Uram!
Nem tudhatja más,
mit is tettünk,
csak ők egyedül, s én magam,
meg egy kicsiny madár odább,
tibiri támtám
ő nem adja tán tovább!*

Sördal

*Jöjj hát, merre vagy haver?
A nap már nyugágyán hever!
Töltsd tele, édes, a korsót,
Te meg idd a kortyot, az utolsót!
Értsd meg: ez emberi kincs,
Csak nektárt isznak az istenek...
Minden cseppje érték, párja nincs,
Becsüld e folyékony kenyeret!
S ha majd eljön napom, az utolsó,
Síromon álljon a fejfá mellett korsó!*